

ТУРИСТИЧНИЙ ПОДАТОК: ОСОБЛИВОСТІ СПРАВЛЯННЯ В УКРАЇНІ ТА В ЄВРОПЕЙСЬКИХ КРАЇНАХ (НА ПРИКЛАДІ ФРАНЦІЇ)

TOURIST TAX: SPECIAL FEATURES IN UKRAINE AND EUROPEAN COUNTRIES (THE CASE OF FRANCE)

Відображено елементи туристичного збору відповідно до податкового законодавства України. Розглянуто Європейський досвід справляння туристичного збору. Детально вивчено особливості справляння туристичного збору у Франції. Запропоновано диференціювати ставки туристичного збору в Україні залежно від знаку належності готелю до певної категорії. Визначено необхідність більш жорсткого контролю та забезпечення цільового використання надходжень від збору.

Ключові слова: курортний податок, туристичний збір, ставка податку, платник туристичного збору, податковий агент, податок на подорож.

Отражено элементы туристического сбора в соответствии с налоговым законодательством Украины. Рассмотрен Европейский опыт взимания туристического сбора. Подробно изучены особенности взимания туристического сбора во Франции. Предложено дифференцировать ставки

туристического сбора в Украине в зависимости от знака соответствия гостиницы определенной категории. Определена необходимость более жесткого контроля и обеспечения целевого использования поступлений от сбора.

Ключевые слова: курортный налог, туристический сбор, ставка налога, плательщик туристического сбора, налоговый агент, налог на путешествие.

The article shows the elements of the tourist tax in accordance with the tax legislation of Ukraine. The authors study European experience of tourist tax collection, paying special attention to details of tourist tax collection in France. In Ukraine, the rates of tourist taxes are proposed to differentiate depending on the hotel's specific character. Requirements for more rigorous control and security of the revenue targeted use from tax collection are determined.

Key words: resort tax, tourist tax, tax rate, tourist tax payer, tax agent, travel tax.

УДК 336.22

Голобородько Т.В.

к.е.н., асистент кафедри обліку, оподаткування, публічного управління та адміністрування, Криворізький національний університет
Єршова У.І.
здобувач вищої освіти за спеціальністю «Облік і оподаткування»
Криворізький національний університет

Постановка проблеми. У сучасних умовах вітчизняний туризм є невід'ємним складником світового туризму. Туристична галузь в Україні може і повинна стати такою, що забезпечуватиме реалізацію ринкових механізмів та надходження коштів до місцевих і державного бюджетів [4]. Тема є актуальною, насамперед через те, що туристичний збір (як один із місцевих податків та зборів) має свою специфіку, пов'язану із регіональним характером стягнення, що дозволяє представити його як підсистему, яка входить у макросистему оподаткування держави та є одним із найважливіших складників економічного розвитку держави.

У інформаційній довідці Європейського інформаційно-дослідницького центру зібрано таку інформацію:

1) за оцінками Всесвітньої організації туризму, туристичні країни одержують приблизно 10–25% від загального податкового доходу за рахунок туристичного сектора;

2) туризм формує 8% сукупного валового внутрішнього продукту країн Європейського Союзу і забезпечує близько 11% економічного зростання;

3) за прогнозами, до 2020 р. обсяги міжнародних туристичних потоків зростуть у 2,2 рази щодо показників 2000 р. (із 698 млн. до 1,561 млрд. дол. США поїздок). Частка зростання доходів від туризму – у 4,2 рази (з 476 млрд. дол. США до 2 трлн млрд. дол. США) [3]. Саме це, на нашу думку, є основним аргументом під час визначення актуальності теми дослідження.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Туристичному збору (як місцевому податку) приді-

лена, на нашу думку, незначна увага, що пов'язане з тим, що розвиток туризму в Україні знаходиться на етапі становлення. Деякі питання щодо особливостей справляння туристичного збору розглянуті у працях таких науковців, як М. Готич, М. Тарасюк, І. Руденко та ін.

Постановка завдання. Метою статті є дослідження особливостей справляння туристичного збору в Україні та в європейських країнах із вивченням досвіду Франції.

Виклад основного матеріалу дослідження. Відповідно до пункту 268.1 Податкового кодексу України [9], туристичний збір – це місцевий збір, кошти від якого зараховуються до місцевого бюджету.

Місцеве оподаткування у країнах із ринковою економікою сформувалося в результаті тривалого процесу еволюції податків у цілому, пошуку оптимальних засад обкладання, становлення інституту місцевого самоврядування. В Україні новий етап застосування місцевих податків і зборів розпочався після проголошення незалежності. Місцеві податки і збори фактично було роздержавлено, введено зі складу державних податків і вони почали розглядатись доходами місцевого самоврядування [12, с.93].

Аналогом сучасного туристичного збору до прийняття Податкового кодексу України [9] був (відповідно до Закону України «Про систему оподаткування» (втратив чинність)) [6] курортний збір, який входив до місцевих зборів (обов'язкових платежів). Так, у Декреті Кабінету Міністрів України «Про місцеві податки і збори» (втратив чинність)

[5] визначалося, що платниками курортного збору були громадяни, які перебували на курортній місцевості. Граничний розмір курортного збору не перевищував 10% неоподаткованого мінімуму доходів громадян. Наприклад, у 2018 році неоподатковуваний мінімум доходів громадян складає 17 гривень, тобто, якби ця ставка використовувалась сьогодні, то туристичний збір склав би 1,7 грн., що є зовсім мізерною сумою для туриста та, на нашу думку, не може повноцінно реалізувати фіскальну функцію збору. Цей збір справлявся з платників за місцем їх тимчасового проживання, але у разі зміни місця проживання у межах курортної зони збір подвійно не справлявся. Особи, які прибували в курортну місцевість, мали сплачувати курортний збір у триденний строк.

Після затвердження Податкового кодексу України [9] курортний збір змінив свою назву на туристичний збір та були змінені відповідні норми законодавства. Нині платниками туристичного збору є громадяни України, іноземці, а також особи без громадянства, які перебувають на території, на якій діє рішення сільської, селищної, міської ради або ради об'єднаної територіальної громади, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад про встановлення туристичного збору та отримують послуги з тимчасового проживання (ночівлі) із зобов'язанням залишити місце перебування в зазначений термін.

Обмеження щодо статусу платника туристичного збору належать до певних категорій осіб та установ (рис. 1).

Ставка туристичного збору встановлюється у розмірі від 0,5 до 1 відсотка до вартості усього періоду проживання.

Як зазначалося вище, ставки туристичного збору встановлюються рішеннями сільських, селищних, міських рад або рад об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад. На сайті Державної фіскальної служби України [11] розміщені рішення місцевих рад за регіонами України та у м. Києві стосовно ставок місцевих податків і зборів. Дослідження представленої місцевими радами інформації стосовно розмірів ставок туристичного збору дало можливість констатувати, що, незважаючи на варіацію ставки у 0,5 пункту, місцеві ради обирають або її нижню (0,5%) або її верхню (1%) межу.

За даними Державної фіскальної служби України, обсяг туристичного збору, перерахованого юридичними та фізичними особами-підприємцями за 9 місяців 2017 року склав 47,8 млн. грн., із яких 7,4 млн. грн. – зі Львівщини. ТОП 5 областей України за найбільшими обсягами надходжень від сплати туристичного збору, що надійшли до місцевих бюджетів за 9 міс. 2017 року :

- 1) м. Київ – 18 млн. грн. (37,6%);



Рис. 1. Обмеження щодо статусу платника туристичного збору

Джерело: побудовано за даними [9]

- 2) Львівська обл. – 7,4 млн. грн. (15,6%);
- 3) Одеська обл. – 5,2 млн. грн. (10,9%);
- 4) Івано-Франківська обл. – 2,4 млн. грн. (4,9%);
- 5) Херсонська обл. – 2 млн. грн. (4,2%) [7].

За остаточними даними, у 2017 році до місцевих бюджетів Закарпатської області акумульовано від туристичного збору 2,9 млн. грн. При загальній сумі доходів місцевих бюджетів області 4 608,9 млн. грн. туристичний збір займає всього 0,06%. Порівняно з 2016 роком ця сума зросла на 702 тис. грн. За туристичним збором Закарпаття посіло 5-ту позицію в Україні після Києва (16,4 млн. грн.), Львівської (10,7 млн. грн.), Одеської (9,0 млн. грн.) та Івано-Франківської (3,0 млн. грн.) областей [8].

Базою справляння туристичного збору є вартість усього періоду проживання (ночівлі) в місцях, визначених підпунктом 268.5.1 Податкового кодексу України [9], за вирахуванням податку на додану вартість (рис. 2).

До вартості проживання, що є базою оподаткування туристичного збору, не включаються витрати на харчування чи побутові послуги (прання, чищення, лагодження та прасування одягу, взуття чи білизни), телефонні рахунки, оформлення закордонних паспортів, дозволів на в'їзд (візи), обов'язкове страхування, витрати на усний та письмовий переклади, інші документально оформлені витрати, пов'язані з правилами в'їзду.

Відповідно до Податкового кодексу України [9], податкові агенти справляють збір під час надання послуг, пов'язаних із тимчасовим проживанням (ночівлею), і зазначають суму сплаченого збору окремим рядком у рахунку (квитанції) на проживання.

Обчислення суми туристичного збору відбувається відповідно до податкової декларації за звітний податковий період, сплачується щоквартально у визначений строк за місцезнаходженням податкових агентів.

Підрозділ без статусу юридичної особи, який належить до податкового агента і надає послуги з тимчасового проживання не за місцем реєстрації такого податкового агента, має бути зареєстрований податковим агентом туристичного збору в контролюючому органі за своїм місцезнаходженням. Календарний квартал є базовим податковим (звітним) періодом сплати туристичного збору.

Розглянемо Європейський досвід справляння туристичного збору (табл. 1).

Узагальнені дані таблиці свідчать про те, що критерієм зарахування туриста до платника збору є його вік. База справляння збору в розглянутих країнах – усі типи розміщення на ніч. Використовуються як специфічна та адвалерна ставки, так і змішана. Пільги надаються за такими показниками, як вік, тривалість проживання, мета туру, кількість кімнат, стан здоров'я. Питання туристичного збору, як і в Україні, регулює місцева влада.

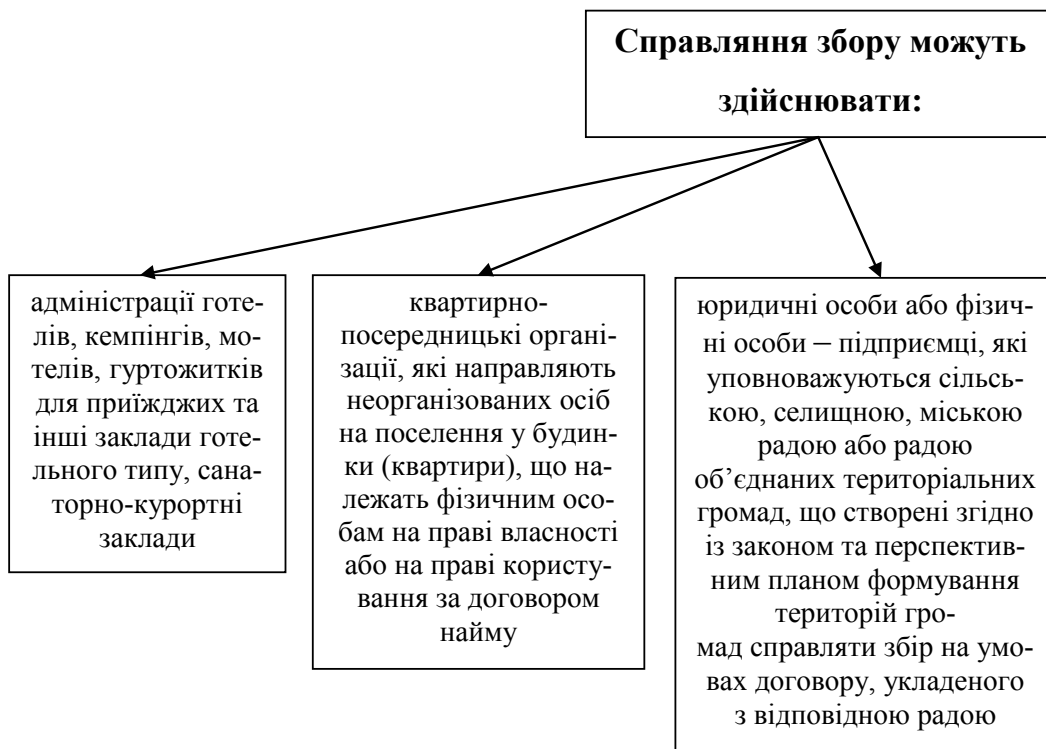


Рис. 2. Податкові агенти туристичного збору

Джерело: побудовано за даними [9]

Таблиця 1

Європейський досвід справляння туристичного збору [3]

Країна	Хто сплачує збір	База справляння збору	Ставка збору	Пільги	Регулювання
Республіка Австрія	Збір сплачують усі туристи віком від 14 років.	Усі типи розміщення на ніч. Наприклад, готель; хостел; кемпінг; приватні приміщення (квартири, кімнати), власники яких надають туристичні послуги.	Ставка (1,5 євро за добу) сплачується під час розрахунку за проживання. Винятком є Відень, де збір становить 3,2% від вартості номера (сніданок та інші послуги не входять у базу розрахунку).	— діти до 14 років; — люди, що залишаються в країні більше ніж на 3 місяці. — люди, що приїхали з «комерційною метою» (відрядження, участь у конференціях).	Питання туристичного збору регулює місцева влада, яка підтримує контакт із туристичними асоціаціями. Контроль здійснюють служби <i>бухеалтерського та податкового обліку</i> . У Зальцбурзі 50% коштів від туристичного збору повинні вкладатися у туристичну галузь. Щорічний податковий період закінчується 15 лютого.
Федеративна Німеччина	Збір сплачують усі туристи. Навіть діти, що приїжджають на екскурсію.	Усі типи розміщення на ніч. Наприклад, готель; хостел; кемпінг тощо.	Кожна федеральна земля самостійно визначає ставку туристичного збору. У Берліні розмір збору становить 5% від вартості плати за ніч. Відповідно, чим вище плата за готель, тим більший податок треба заплатити.	— бізнес-туристи, які повинні надати підтвердження мети свого приїзду (наприклад, офіційний лист від компанії). — люди, що знімають один і той же номер 21 день поспіль.	Питання туристичного збору регулює місцева влада. Контроль здійснює фінансова служба. Кожна земля має відповідний нормативно-правовий документ. Наприклад, у Берліні ним є Закон «Про туристичний податок» від 2013 року.
Угорщина	Збір сплачують усі туристи від 18 років.	Усі типи розміщення на ніч. Наприклад, готель; хостел; кемпінг тощо.	У Будапешті ставка туристичного збору становить 4% від вартості номера.	— особи, віком до 18 років; — особи, які записались у соціальній установі; — студенти, які приїхали з навчальною метою; — особи, які прибули у церковні приміщення.	Питання туристичного збору регулює місцева влада, а саме: місцева податкова інспекція. Кожний муніципалітет має відповідний нормативно-правовий документ. Наприклад, у Будапешті ним є Закон «Про місцевий податок».
Литовська Республіка	Збір сплачують усі туристи, крім дітей.	Усі типи розміщення на ніч. Наприклад, готель; хостел; кемпінг тощо.	Туристичний збір у Литві є лише в кількох містах (Паланга – 0,3 євро за ніч, Бірштонас – 58 євроцентів). Із 2016 р. туристичний збір уведено у Вільнюсі. Він складає 0,5 євро за ніч, з 2017 р. – 1 євро.	— діти; — інваліди; — у 2016 році від податку звільнені організовані туристичні групи, які забронювали більше 10 кімнат.	Питання туристичного збору регулює місцева влада, яка підтримує контакт із туристичними асоціаціями.
Чеська Республіка	Збір сплачують усі туристи від 18 років.	Усі типи розміщення на ніч. Наприклад, готель; хостел; кемпінг тощо.	У Празі ставка туристичного збору становить 15 чеських крон (0,5 євро) за ніч.	— особи до 18 років; — особи, старші за 70 років; — люди з важкою інвалідністю.	Питання туристичного збору регулює місцева влада, а саме: <i>департамент податків та зборів</i> . Кожний муніципалітет має відповідний нормативно-правовий документ. Наприклад, у Празі ним є Закон «Про місцеві збори».

Важливим для економічного розвитку України є досвід Австрії: у Зальцбурзі 50% коштів від туристичного збору направляються на фінансування туристичної галузі.

Розглядаючи такий податок, як туристичний, доцільним, на нашу думку, є дослідження досвіду Франції щодо його справляння.

Протягом тривалого періоду Франція є лідером у галузі туризму та займає перше місце на туристичній арені. На перехресті багатьох сфер туристичної діяльності (готельний та ресторанний бізнес, бази відпочинку, культурний розвиток) працюють більше 1,2 млн. осіб. Агенції, що займаються розвитком місцевого туризму, приймають туристів та надають їм послуги на відповідній курортній території. Вони пропонують екскурсії та відпочинок як французьким туристам, так й іноземцям.

Для визначення особливостей справляння туристичного збору у Франції досліджено систему його справляння у Парижі (табл. 2). Варто зазначити, що назва податку у Франції звучить як «taxe de séjour», що перекладається як «податок на подорож». Термін «séjour» дослівно перекладається як «перебування на відпочинку», але під час перекладу українською мовою це слово-

сполучення вживається у значенні «податок на подорож».

У цій таблиці представлені категорії місць проживання туристів на певній території. У Франції використовується специфічна ставка податку.

Максимальна ставка туристичного податку та фіксованого туристичного податку становить від 0,2 до 4,0 євро за ніч без додаткового податку. Крім того, департамент може встановити додатковий 10% на туристичний податок, який збирається муніципалітетами та їх об'єднаннями на своїй території. Додатковий податок стягується так, як і комунальний або міжобщинний податок. Ця сума додається до туристичного податку чи фіксованого муніципального чи міжкультурного податку.

Абсолютна сума податку справляється до місцевого бюджету, а 10% від цієї суми – до бюджету департаменту. Кошти, що сплачуються до регіонального бюджету, як правило, у подальшому використовуються на покращення міст і селищ департаменту (адміністративна одиниця у Франції), на встановлення або реставрацію культурних пам'яток відповідної туристичної зони.

Ставки податків визначаються до початку податкового періоду шляхом обговорення муніципальними радами. Ставки затверджуються від-

Таблиця 2

Розмір податку на подорож у Парижі [2]

Категорії місць проживання	Муніципальний податок	Додатковий податок департаменту	Тарифи для сплати однією особою за одну ніч
Палаці та інші установи з еквівалентними туристичними характеристиками	4,00 євро	10%	4,40 євро
5-зіркові туристичні готелі, 5-зіркові туристичні резиденції та інші установи, що мають еквівалентні туристичні характеристики	3,00 євро	10%	3,30 євро
4-зіркові туристичні готелі, 4-зіркові туристичні резиденції та інші установи, що мають еквівалентні туристичні характеристики	2,30 євро (2,25 євро)	10%	2,53 євро (2,48 євро)
3-зіркові туристичні готелі, 3-зіркові туристичні резиденції та інші установи з еквівалентними туристичними характеристиками	1,50 євро	10%	1,65 євро
2-зіркові туристичні готелі, 2-зіркові туристичні резиденції, 4 та 5-зіркові селища відпочинку та інші установи з еквівалентними туристичними характеристиками	0,90 євро	10%	0,99 євро
1-зіркові туристичні готелі, 1-зіркові туристичні резиденції, 1,2 і 3-зіркові туристичні селища, RV та туристичні стоянки на 24 години та інші установи з еквівалентним туристичним рейтингом	0,80 євро (0,75 євро)	10%	0,88 євро (0,83 євро)
Готелі та туристичні резиденції, селища відпочинку та молодіжні помешкання, які очікують на отримання статусу з відповідними туристичними характеристиками	0,80 євро (0,75 євро)	10%	0,88 євро (0,83 євро)
3,4 і 5-зіркові кемпінги і парки RV та будь-які інші приміщення на відкритій місцевості, які мають еквівалентні туристичні характеристики	0,60 євро (0,55 євро)	10%	0,66 євро (0,60 євро)
Кемпінги та караванні парки, класифіковані як 1 і 2-зіркові, і будь-які інші приміщення на відкритій місцевості, що мають еквівалентні характеристики, пристані для яхт	0,20 євро	10%	0,22 євро

повідно до шкали розмірів податків, розробленої за кожним видом та категорією житла на підставі його офіційної класифікації.

Обговорення здійснюється до 1 жовтня року, що передує звітному. Ставки податків розглядаються та затверджуються щорічно. Їхній розмір залежить від бюджетних потреб, змін у споживчих цінах. Вони округлюються до найближчої десятої євро.

Варто зазначити, що у жодному разі, ставка, встановлена муніципалітетом для однієї з категорій розміщення, передбаченої в шкалі, не може перевищувати ставку для вищої категорії житла того ж типу.

Відповідно до інформації, висвітленої на офіційному сайті французької адміністрації [1], податок на подорож стягується з фізичних осіб, які не проживають у муніципалітеті та не мають місця проживання, за яке вони несуть відповідальність та сплачують податок на житло.

Податок на подорож повинен сплачуватися туристами, які проживають в одному з таких закладів: замки, готелі, туристичні резиденції, відпочинкові селища, кемпінги (або парк караван), пристані для яхт, інші види оплачуваного проживання (наприклад, молодіжний хостел, санаторій). Податок стягується з однієї людини за ніч. Він безпосередньо сплачується на місці проживання туриста та місці отримання відповідних туристичних послуг.

Станом на 01.01.2018 р. особами, звільненими від податку на подорож у Франції, є неповнолітні (до 18 років); власники сезонного трудового контракту, що працюють у муніципалітеті; особи, які отримують екстрене житло або тимчасове переселення; особи, що займають приміщення, орендна плата яких менша за суму, визначену муніципальною радою. Указані особи повинні подати відповідні документи, що підтверджують відповідний статус.

У Франції податок на подорож збирають кваліфіковані станції, туристичні громади, певні прибережні муніципалітети, деякі гірські муніципалітети, муніципалітети, які здійснюють пропаганду туризму або захист і управління природних територій.

Пропонується, за прикладом Франції, запровадити додаткову ставку туристичного збору. Для готелів категорії «п'ять зірок» та «чотири зірки» доцільно встановити додатковий збір із використанням специфічної ставки розміром 10% від мінімальної заробітної плати на 1 січня податкового року. На нашу думку, туристи, що є клієнтами готелів такого рівня, в змозі додатково оплатити 372,3 грн. (2018 р.). Необхідно враховувати той факт, що, наприклад, якщо вартість проживання у готелі складає умовно 3000 грн., то клієнт сплачує максимум 30 грн. туристичного збору відповідно до вимог законодавства.

Окрім зазначеного, варто вказати на те, що процес децентралізації вимагає прозорих звітів від місцевих органів влади щодо виконання бюджетів, а жителі територій – видимих змін. Такими є зміни, які стосуються поліпшення територій, реконструкції місцевих пам'яток, побудови нових яскравих та іміджевих архітектурних та інших споруд. Саме такі капіталовкладення можуть привабити туристів та навіть інвесторів. Це є аргументом щодо необхідності цільового використання надходжень від туристичного збору саме на визначені напрями у фонд розвитку туризму. Тому пропонується додатковий збір направляти на розвиток туристичної галузі та територію, на якій здійснено стягнення податку.

Для збільшення суми надходжень туристичного збору досить важливим є процес детінізації доходів туристичної галузі. Ми погоджуємося з тим, що оскільки більшість туристів зупиняється в приватному секторі, а не в готелях, то досить складно організувати стягнення туристичного збору і спрямування його до місцевого бюджету. Але Податковим кодексом визначено, що справляння збору може здійснюватися юридичними особами або ФОП, які уповноважуються місцевою радою справляти збір на умовах укладеного договору [8]. Тобто необхідно розробити механізм контролю за отриманням доходів від розміщення туристів.

Висновки з проведеного дослідження. Дослідження основних елементів туристичного збору дало можливість установити, що особливістю встановлення ставки туристичного збору в Україні відповідно до рішень сільських, селищних, міських рад є те, що їхній розмір складає або 0,5%, або 1% до вартості усього періоду проживання. Виявлено, що акумулювання від туристичного збору є найбільшим у м. Києві, Львівській, Одеській, Івано-Франківській та Закарпатській областях.

Розглянуто Європейський досвід справляння туристичного збору (Республіка Австрія, Федеративна Республіка Німеччина, Угорщина, Литовська Республіка, Чеська Республіка). Важливим для економічного розвитку України є досвід Австрії в частині цільового використання туристичного податку.

Для визначення особливостей справляння туристичного збору у Франції досліджено систему його справляння у Парижі. Визначено, що у Франції використовується специфічна ставка податку. Кошти, що сплачуються до регіонального бюджету, як правило, у подальшому використовуються на покращення міст і селищ департаменту, на встановлення або реставрацію культурних пам'яток відповідної туристичної зони.

Пропонується, за прикладом Франції, запровадити додаткову ставку туристичного збору в Україні, яка діятиме для готелів категорії «п'ять зірок» та «чотири зірки», у розмірі 10% від мінімальної заробітної плати на 1 січня звітного податкового

року. Додатковий збір пропонується направляти на розвиток туристичної інфраструктури на території, на якій здійснено стягнення податку.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Qu'est-ce que la taxe de séjour? URL: <https://www.service-public.fr/particuliers/vosdroits/F2048> (дата звернення 18.05.2018 р.).

2. Taxe de séjour? URL: <https://www.parisinfo.com/paris-pratique/argent/taxe-de-s%C3%A9jour> (дата звернення 19.05.2018 р.).

3. Аналіз європейського досвіду використання туристичного збору. URL: <http://euinfocenter.rada.gov.ua/uploads/documents/28934.pdf> (дата звернення 16.05.2018).

4. Готич М. Упровадження в податкову практику туристичного збору. URL: <http://nauka.kushnir.mk.ua/?p=42253> (дата звернення 10.05.2018 р.).

5. Декрет Кабінету Міністрів України «Про місцеві податки і збори» від 20.05.1993 р. № 56-93. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/56-93?test=XX7MfyrCSgkygN9IZiQmiBz2H14Dks80msh8le6>.

6. Закон України «Про систему оподаткування» від 25.06.1991 р. № 1251-XII. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1251-12>.

7. Львівська область посіла друге місце в Україні за сумою сплаченого туристичного збору. URL: <http://mostyska.loda.gov.ua/lvivska-oblast-posila-druge-mistse-v-ukrayini-za-sumoyu-splachenogo-turistichnogo-zboru/> (дата звернення 20.05.2018 р.).

8. Минулорічний бюджет Ужгорода акумулював 357,4 тис. гривень туристичного збору. URL: <http://uzhgorod.net.ua/news/121065> (дата звернення 20.05.2018 р.).

9. Податковий кодекс України від 02.12.2010 р. № 2755 – VI зі змінами та доповненнями. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>.

10. Про туристичний збір. URL: <http://sfs.gov.ua/podatki-ta-zbori/mistsevi-zbori/turistichniy-zbir/komentari-fahivtsiv-dps/88649.html> (дата звернення 15.05.2018 р.).

11. Рішення місцевих рад. URL: <http://sfs.gov.ua/rishennya-mistsevih-rad/> (дата звернення 19.05.2018 р.).

12. Тарасюк М., Руденко І. Місцеві податки і збори у контексті реформування оподаткування в Україні. Вісник Київського національного торговельно-економічного університету. 2012. № 6. С. 92–103. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vknteu_2012_6_11/.

REFERENCES:

1. Jakyj nalogh sjoghodennja? [What is today's tax?]. – Available at: <https://www.service-public.fr/particuliers/vosdroits/F2048> (accessed 18 May 2018) – Nazva z ekranu.

2. Nalogh sjoghodni ? [Today's tax?]. – Available at: <https://www.parisinfo.com/paris-pratique/argent/taxe-de-s%C3%A9jour> (accessed 19 May 2018) – Nazva z ekranu.

3. Analiz jevropejskogho dosvidu vykorystannja turystychnogho zboru [Analysis of European experience of tourist tax usage]. – Available at: <http://euinfocenter.rada.gov.ua/uploads/documents/28934.pdf> (accessed 16 May 2018) – nazva z ekranu.

4. Ghotych M.V. Vprovadzhenja v podatkovu praktyku turystychnogho zboru [Practice of tourist tax implementation]. – Available at: <http://nauka.kushnir.mk.ua/?p=42253> (accessed 10 May 2018) – Nazva z ekranu.

5. Dekret Kabinetu Ministriv Ukrainy «Pro miscevi podatky i zbory» vid 20.05.1993 # 56-93 [Cabinet of Ministers of Ukraine Decree “Municipal Taxes”] from 20.05.1993 № 56-93– available at: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/56-93?test=XX7MfyrCSgkygN9IZiQmiBz2H14Dks80msh8le6>.

6. Zakon Ukrainy «Pro systemu opodatkuvannja» vid 25.06.1991 # 1251-XII [The Law of Ukraine “On Taxation System”]. – Available at: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1251-12>.

7. Ljvivs'jka oblastj posila drughe misce v Ukraini za sumoju splachenogho turystychnogho zboru [Second place in Ukraine of Lvivska oblast on the whole sum of paid tourist tax]. – Available at: <http://mostyska.loda.gov.ua/lvivska-oblast-posila-druge-mistse-v-ukrayini-za-sumoyu-splachenogo-turistichnogo-zboru/> (accessed 20 May 2018) – Nazva z ekranu.

8. Mynulorich bjudzhet Uzhghoroda zakumuljuvav 357,4 tys. ghryvenj turystychnogho zboru [Uzhgorod last year accumulation of 357,4 hrn of tourist tax] – Available at: <http://uzhgorod.net.ua/news/121065> (accessed 20 May 2018) – nazva z ekranu.

9. Podatkovyj kodeks Ukrainy vid 02.12.2010 r. # 2755 – VI zi zminamy ta dopovnennjamy [Nax Code of Ukraine from 02.12.2010 r. # 2755 – V changed and added]. – Available at: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>.

10. Pro turystychnyj zbir [On tourist tax]. – Available at: <http://sfs.gov.ua/podatki-ta-zbori/mistsevi-zbori/turistichniy-zbir/komentari-fahivtsiv-dps/88649.html> (accessed 15 May 2018) – nazva z ekranu.

11. Rishennja miscevykh rad [Local council decisions]. – Available at <http://sfs.gov.ua/rishennya-mistsevih-rad/> (accessed at 19 May 2018) – Nazva z ekranu.

12. Tarasjuk M., I. Rudenko (2012) Miscevi podatky i zbory u konteksti reformuvannja opodatkuvannja v Ukraini [Local taxes in the context of tax imposition] // Visnyk Kyjivskogho nacionaljnogho torghov-eljno-ekonomichnogho universytetu, (electronic journal) vol. 6, pp. 92-103. Available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vknteu_2012_6_11/.

Holoborodko T.V.,
PhD in Economics,
Assistant professor of Accounting, Taxation, Public Administration,
State University "Kryvyi Rih National University"
Yershova U.I.
student, "Accounting and Taxation"
State University "Kryvyi Rih National University"

**TOURIST TAX: SPECIAL FEATURES IN UKRAINE AND EUROPEAN COUNTRIES
(THE CASE OF FRANCE)**

The article briefly reviews the history of a tourist tax formation and its peculiarities in Ukraine. Based on the purpose of the study, the article describes the main elements of the tourist tax: taxpayers; tax base; tax rate; tax calculating procedure; tax period. According to the decisions of village, town, city council, the peculiarity of tourist tax assessment rate in Ukraine is either 0.5% or 1% of the cost of the entire period of residence. The authors analyze that accumulation from tourist collection is the largest in Kyiv, Lviv, Odesa, Ivano-Frankivsk and Zakarpattia regions.

The European experience of tourist taxes collection (Austria, the Federal Republic of Germany, Hungary, the Republic of Lithuania, and the Czech Republic) is considered. The experience of Austria in terms of the targeted tourist tax usage is important for the economic development of Ukraine.

In order to determine the features of tourist tax collection in France, the authors study such system in Paris where the maximum rate of the tourist tax ranges from 0.2 to 4.0 euros per night without additional tax. In addition, the department can set additional 10% on the tourist tax which is collected by the municipalities and their communities on their territory. The absolute amount of the tax counts to the local budget, and 10% of this amount – to the budget of the department. As a rule, funds, which are paid to the regional budget, are subsequently used for the improvement of the cities and villages of the department, for the establishment or restoration of cultural attractions of the relevant tourist zone.

In case of France the authors propose to introduce an additional tourist tax rate in Ukraine. For hotels of the category "five–star hotel" and "four-star hotel" it is advisable to set an additional tax with a specific rate of 10% of the minimum wage on January, 1 of the reporting tax year. Such additional tax is proposed to assign to the development of tourism infrastructure in areas where tax collection is made.